

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	454 - 06 - 49
Дата	26 / 04 / 2017 г.

M
856

**ДО
Г-ЖА МАРИЯ ПАВЛОВА,
СЛУЖЕБЕН
МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО**

В Ъ П Р О С

**от Екатерина Захариева,
народен представител от ПГ на ГЕРБ**

На основание чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 92, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, внасям въпрос с молба за устен отговор.

УВАЖАЕМА Г-ЖО ПАВЛОВА,

На 4 април т.г. беше публикуван за обществено обсъждане проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за българското гражданство, с който се правят изменения и в три други закона – Закона за вероизповеданията, Закона за политическите партии и Изборния кодекс. Най-спорните изменения бяха именно в Изборния кодекс. Те въвеждат 3-месечна уседналост за български граждани, които искат да упражнят правото си на глас на избори за народни представители и за президент. Тези текстове всъщност лишават от право на глас всички наши сънародници, живеещи в чужбина без да се предвиждат каквито и да било изключения от този принцип.

Ден по-късно текстът бе свален от сайта, а директорът на дирекция „Съвет по законодателство“ в Министерството на правосъдието бе освободен и обвинен, че публикувал измененията на своя глава, без да ги съгласува с Вас и екипа Ви.

В тази връзка бих желала да ви задам следните въпроси:

1. Какво наложи Министерството на правосъдието да инициира промени в изборното законодателство, Закона за политическите партии и Закона за вероизповеданията – закони, които никога до сега не са предлагани за изменение от това министерство дори в редовен кабинет?
2. Няколко пъти в заявихте, че законопроектът е изготвен от експерти в министерството. Има ли заповед за създаване на работна група в тази връзка, ако да от коя дата е, с какъв предмет, в какъв състав, колко заседания са проведени и пазят ли се протоколите от заседанията й? Бихте ли назвали поименно

експертите от Министерството на правосъдието, които според Вас са подготвили този законопроект?

3. Предложените текстове противоречаха на чл. 42 ал. 1 от Конституцията, където пише, че право да избират държавни и местни органи имат всички граждани, навършили 18 години, с изключение на поставените под запрещение и лишените от свобода, и на чл. 26, ал. 1, според който гражданите на Република България, където и да се намират, имат всички права и задължения по тази Конституция. Дори първоначалната идея да е била уседналостта да важи за българите, живеещи в държави, които не са членки на Европейския съюз, това според всички специалисти по конституционна право, с които се консултирах, пак би влизало в колизия с Конституцията. В тази връзка при изготвянето на законопроекта, поискахте ли мнението на специалисти по конституционно право, по изборно право и ако да кои бяха те?

4. Проучен ли беше опитът на други европейски държави при изготвянето на тези промени в Изборния кодекс и открихте ли някъде аналогични разпоредби, въвеждащи изискване за уседналост при изборите за народно събрание и президент и лишаващи гражданите в чужбина от избирателни права?

5. Кое обстоятелство наложи съкращаването на срока за обществено обсъждане на законопроекта от 30 на 14 дни?

6. Вие лично одобрявате и подкрепяте ли ограничаването на избирателните права на над 1,5 млн. български граждани?

С уважение,

Екатерина Захариева